

EUROPA-PARLAMENTET

SPECIALUDGAVE

*DIREKTORATET FOR PLANLÆGNING
AF PARLAMENTETS ARBEJDE*

DET EUROPÆISKE RÅD den 16. og 17. oktober 2003 Bruxelles

**TALER AF FORMANDEN PAT COX
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER**

06/S-2003

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2003)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2003)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Bruxelles

TALER

**TALE AF PAT COX, EUROPA-PARLAMENTETS FORMAND, TIL STATS- OG
REGERINGSCHEFER I DEN EUROPÆISKE UNION I ANLEDNING A
REGERINGSKONFERENCEN**

DEN 16. OKTOBER 2003 I BRUXELLES

Hr. formand,

Under dette møde af regeringskonferencen, som holdes på stats- og regeringschefs niveau, vil der blive sat fokus på institutionelle emner. Som vi blev enige om i går, vil jeg gøre rede for Europa-Parlamentets standpunkt med hensyn til fem forskellige institutionelle spørgsmål:

- Det Europæiske Råds formand og hans/hendes rolle;
- beslutningstagning med kvalificeret flertal;
- Parlamentets sammensætning;
- Unionens udenrigsminister;
- Europa-Kommissionens sammensætning og funktion.

Og til sidst vil jeg tillade mig at fremføre to punkter af generel betydning.

Det Europæiske Råds formand og hans/hendes rolle

Konventets forslag om en formand for det Europæiske Råd er et forsøg på at tilvejebringe den nødvendige kontinuitet i Unionens virke.

Vedkommende vil være en formand snarere end en præsident. Han eller hun vil ikke være et nyt statsoverhovedet, men kontinuitetens vogter, den fremmede drivkraft for konsensus og samhörighed i Unionen.

Ud fra konventets synspunkt er det man har foreslået et nyt hverv, men ikke en ny institution. Formanden skal varetage forsædet i Ministerrådet, og vel i samarbejde med formanden for Kommissionen, og på grundlag af arbejdet i Det Generelle Råd. På visse punkter skal der skabes klarhed for at lette enigheden og at dæmpe frygten for denne fornyelse, men der er her egentlig ikke tale om forfatningstekster med snarere om spørgsmål af organisatorisk art. Forfatningen skal ikke drukne i detaljer. Hvad Europa-Parlamentet efterlyser, er større kontinuitet i Det Europæiske Råds virke, uden at den institutionelle ligevægt forskydes.

Det samme gælder for de sektorielle ministerråd. Traktaten bør fastlægge visse principper, men det bør være op til Det Europæiske Råd at afgøre tilrettelæggelsen i dens enkeltheder. Jeg har noteret den skepsis, som kom til udtryk under udenrigsministtermødet med hensyn til et særligt lovgivningsråd. For Parlamentet er overholdelsen af gennemskuelighedsprincippet det centrale punkt i alle lovgivningsprocedurer. Når Rådet drøfter Unionens love, bør det gøre det offentligt. Endvidere bør alle afgørelser om lovgivning træffes på et politisk niveau; Parlamentet skal som den anden part af den lovgivende myndighed bruge en politisk samtalepartner i Rådet til alle de nødvendige forhandlinger forud for den fælles udøvelse af vores beslutningstagningsansvar.

Beslutningstagning med kvalificeret flertal

Europa-Parlamentet hilser Konventets forslag om udvidelsen af beslutningstagning med kvalificeret flertal og fælles beslutningstagning, som er dens demokratiske og parlamentariske konsekvens, velkommen: antallet af områder, der er omfattet heraf, vil blive mere end fordoblet. Det vil blive normen for næsten al lovgivning.

Vi foreslår ikke en række yderligere områder til afstemning med kvalificeret flertal, men der bør være en vis fleksibilitet. På visse tidspunkter i sin historie har Unionen erkendt behovet for at handle hurtigt og optage nye udfordringer (den 11 september; gennemførelsen af det indre marked).

Parlamentet accepterer, at kravet om enstemmighed vil blive fastholdt på visse følsomme områder, men et veto i en Union bestående af 27 eller flere medlemsstater er ikke en demokratisk sikkerhedsventil; det er en møllesten on Unionens hals. De, der tror på et politisk Europa, må give Europa midlerne til politisk handling.

Vi går stærkt ind for konventets svar på dette behov for fleksibilitet, som nu generelt går under navnet "passerellen" (gangbroen) (art. 24 : som giver Det Europæiske Råd mulighed for med enstemmighed at vedtage en europæisk afgørelse, der gør det muligt for Ministerrådet at træffe afgørelse med kvalificeret flertal på et givet område).

Vi hilser den mulighed velkommen, som De, som medlemmer af Det Europæiske Råd herved har fået til at træffe nye afgørelser, når alle er enige om, at de er nødvendige. I tilfælde af en krise eller en ny udfordring vil Unionen ikke have den luksus i al bekvemmelighed at kunne omlægge sine forfatningsmæssige bestemmelser, inden den kan indgribe effektivt.

Parlamentet hilser reformen af afstemningen med kvalificeret flertal i form af simpelt dobbelt flertal, som foreslået af konventet, velkommen, i stedet for Nice-traktatens komplicerede regler. Vi mener, at det vil forbedre beslutningsprocedurens effektivitet og at den vil være lettere at forstå end de komplicerede regler fra Nice.

Europa-Parlamentets sammensætning

Europa-Parlamentet har med stort flertal godkendt konventets forslag og de tilgrundliggende principper (ligelig repræsentation af borgerne, Europa-Parlamentets og dets beslutningers legitimitet).

Hvis der på et eller andet punkt sker bevægelser, der medfører ændringer i den foreslåede sammensætning, vil Europa-Parlamentet insistere på, at reglerne for fordelingen af sæder baseres på objektive rationelle kriterier.

Vi vil afgjort tage disse kriterier med i betragtning, når vi skal give vores nødvendige godkendelse af afgørelsen om Europa-Parlamentets sammensætning, som Det Europæiske Råd skal træffe på forslag af Europa-Parlamentet.

En handel under disken ved midnat ved årets slutning, hvor Rådets stemmer eller sæderne i Europa-Parlamentet deles ud som julegaver, vil skæmme den ædle opgave, vi har påtaget os.

Unionens udenrigsminister

Parlamentet går varmt ind for denne fornyelse, som er en af de vigtigste i forfatningsudkastet. Unionens udenrigspolitik vil herved få kohærens og blive synliggjort. Ved at udpege udenrigsministeren som formand for Rådet af udenrigsministre bliver hans/hendes arbejde forankret i det Råd, hvor afgørelser om udenrigspolitiske spørgsmål, der berører suveræniteten, hovedsageligt vil forblive. Den omstændighed, at ministeren desuden er et højtstående og ledende medlem af Kommissionen, sikrer, at der følger et eksekutivt ansvar og den nødvendige ansvarlighed over for Parlamentet. Udenrigsministerhvervet vil kun kunne fungere, hvis det får den fornødne finansielle opbakning.

Her skal udkastet stå sin afgørende prøve: er medlemsstaterne rede til at give det tegn, at vi mener det alvorligt, at vi vil stå sammen på verdensscenen?

Europa-Kommissionens sammensætning

Allerede i forbindelse med Nice-traktaten indså man, at der ville komme en fase, hvor ikke hver medlemsstat ville have sin egen kommissær. Det kan accepteres, forudsat at alle medlemsstater har adgang til Kommissionen på lige fod. Konventet har forsøgt at finde en formel, der kombinerer en afslanket, mere effektiv Kommission med en ligelig repræsentation af små og store medlemsstater ad årene. Det er muligvis ikke den eneste løsning, men de, der mener at ligge inde med en alternativ løsning, må bevise det; hvordan kan man skabe en velfungerende Kommission i en Union med 27 eller 28 medlemsstater i den nærmeste fremtid eller med endnu flere medlemsstater senere, og samtidig bevare lighedsprincippet?

Afsluttende bemærkninger

Det italienske formandskab har lagt et indtrykvækkende tempo ved tilrettelæggelsen af allerede tre regeringskonferencer på politisk plan, men formandskabet kan ikke gøre hele arbejdet. Vi håber, at man modstår fristelsen til at genåbne en lang liste af spørgsmål, som allerede er drøftet udførligt af konventet og som allerede er godkendt med bred konsensus. Når jeg hører nogle af kommentarerne på ministerplan, frygter jeg, at nogle tilsyneladende vil begynde det hele forfra igen, som om de sad med et ubeskrevet blad foran sig. Vi må lægge vægt på fornyelsesaspektet, og ikke gribe tilbage til den næstbedste løsning.

Som det blev sagt i Rom af flere end mig; De, der afviser de løsninger, som konventet opnåede konsensus om, bør fremsætte forslag, som kan opnå en tilsvarende bred konsensus.

*
* *

Til sidst, hr. formand, vil jeg sige, at bestræbelserne på at skabe åbenhed om denne proces ved at bringe regeringskonferencens dokumenter på hjemmesiden hilses velkommen. Næste uge vil vi under Europa-Parlamentets mødeperiode i Strasbourg arrangere den første i den række af drøftelser med de nationale parlamenter, som vi agter at føre under regeringskonferencen og vi er meget taknemmelige for, at hr. Frattini har indvilliget i at deltage i disse møder.

**TALE AF PAT COX, FORMAND FOR EUROPA-PARLAMENTET,
TIL DET EUROPÆISKE RÅD****BRUXELLES, DEN 16. OKTOBER 2003**

Hr. formand

Under mødet i formiddags gjorde jeg rede for Parlamentets synspunkter med hensyn til regeringskonferencen. Under arbejdsfrokosten fik jeg lejlighed til at rejse visse udenrigspolitiske spørgsmål¹, og jeg vil derfor nu koncentrere mig om de økonomiske spørgsmål, som er på Det Europæiske Råds dagsorden, og dertil føje et par bemærkninger om retlige og indre anliggender.

*

* *

Det er selvsagt, at Europa-Parlamentet går varmt ind for initiativer, som skal styrke Den Europæiske Unions vækst. Vi glæder os derfor over udsigten til enighed om de transeuropæiske net - transportinfrastrukturprogrammet. Vi ser også frem til behandlingen af "Quick Start"-programmet, som er baseret på Kommissionens forberedende arbejde i aktivt samarbejde med EIB.

I en periode med lave internationale rentesatser bør der være midler til rådighed for projekter, der kan fremme væksten. Men der må gøres fremskridt med hensyn til ophævelse af tekniske, retlige og administrative forhindringer, som ville kunne bringe resultatet af store infrastrukturprogrammer eller forsknings- og udviklingsprogrammer i fare. Jeg er også overbevist om, at den private sektor må mobiliseres i denne søgen efter vækst via offentligt/private partnerskaber.

På den kommenterede dagsorden for mødet rejser man et punkt, som i første omgang synes at være rent teknisk: kravet til Kommissionen om at skabe klarhed med hensyn til ESA 95-principperne for medlemsstaternes regnskabsmæssige behandling af offentligt/private partnerskaber. Det er reelt ikke et simpelt spørgsmål om regnskabsteknik, men afgjort et politisk anliggende. Hvis risikovillige private ressourcer, der anvendes til offentlige projekter, fortsat står frem på vores nationale budgetter som offentlige udgifter, vil disse ressourcer have en betydelig indvirkning på medlemsstaternes evne til at overholde bestemmelserne i vækst- og stabilitetspagten. Dette spørgsmål har derfor direkte indvirkning på medlemsstaternes spillerum i en tid, hvor et større antal medlemsstater har svært ved at opfylde pagtens budgetkriterier.

¹ Under arbejdsfrokosten rejste formanden følgende tre punkter:

- i) Parlamentets vilje til at yde budgetmæssig støtte til genopbygningen i Irak. Han orienterede Det Europæiske Råd om Budgetudvalgets overvejelser, som vil blive sat til afstemning på plenarmødet næste uge.
- ii) den meget udbredte og dybe foruroeligelse blandt Parlamentets medlemmer om den sikkerhedsmur, som israelerne har opført.
- iii) i lyset af hans nylige besøg i landene i det vestlige Balkan: nødvendigheden af, at Unionen fører en politik, der tager udgangspunkt i et aktivt engagement, for at fremme de spirende positive tendenser i regionens holdning til den europæiske integration.

Fremskridt under dagens møde om vækstinitiativet er kun en side af billedet. Europas konkurrenceevne og vækstpotentiale er i høj grad afhængig af medlemsstaternes aktioner og deres evne til med held at fremme en økonomisk reform. Frontlinjen befinder sig i Berlin, i Rom, i Paris, i de nationale hovedstæder, ikke i Europas Bruxelles. Social- og arbejdsmarkedsreformer i medlemsstaterne er de afgørende faktorer for Europas vækststrategi. Afgørelserne skal træffes på nationalt plan, men det er Europas økonomiske fremtid, der står på spil. Nationale ledere, så som Gerhard Schröder i Berlin, Jean-Pierre Raffarin i Paris, og De, hr. formand, som står i spidsen for forslag til reform, må i en national kontekst træffe afgørelser, som De anser for gennemførlige og passende, og det er op til Deres parlamenter og Deres offentlighed at træffe afgørelse. Men de, der leder denne debat på nationalt plan, har brug for entydig opbakning fra EU-institutionerne. Indtil videre har Unionen forholdt sig for tavs, dens støtte har været umærkelig, og alligevel vil Europa have størst gavn af de resultater, som De opnår med de nationale reformprogrammer.

Vi må ikke undervurdere alvoren af den konkurrencesituation, som Europa befinder sig i.

I 2000 producerede Den Europæiske Union kun en fjerdedel af det antal patenter pr. mio. indbyggere, som USA nåede op på. Selv de mest resultatrige medlemsstater i Den Europæiske Union kunne ikke nå op på mere end det halve af USA's niveau. Det tog os 28 års drøftelser at komme videre med et fællesskabspatent og resultatet er alligevel dyrt. Og til disse mange års tøven og forsinkelse skal der lægges en meget lang overgangsperiode.

Med hensyn til strategiske investeringer går vi fuldt ud ind for de 3 %, som i Barcelona blev fastsat som mål for F&U-investeringer. Selvfølgelig må den vigtigste stimulans til F&U komme fra den private sektor, men offentlige investeringer skal stå for en tredjedel. I det moderne research-drevne økonomi ligger Europa langt bagud. USA er igen langt foran, idet de bruger 2,7 % af deres BNP på F&U sammenlignet med det europæiske gennemsnit på 1,9 % .

Vi satte os et dristigt mål i Barcelona, og vi er meget langt fra at opnå det. Et af problemerne med vore forhandlinger i EU-institutionerne er, at vi er meget gode til ord, og meget dårlige til handling. Det minder mig om den berømte fejl citering, som tilskrives Chicagos tidligere borgmester, Richard M. Daley, som i stedet for at sige " a higher plateau of achievement" kom til at sige " a higher achievement of platitudes". Hvad vi skal bruge i Europa, er færre floskler og mere holdning.

Vi skal underbygge vore mål med vedholdende aktion, og give opbakning til dem, der befinder sig i frontlinjen i kampen for en økonomisk reform.

Og vi skal sikre, at vi ikke lægger hindringer i vejen for den europæiske konkurrenceevne, når der lovgives i Den Europæiske Union og fastlægges lovgivningsrammer for økonomisk aktivitet.

Vi indgik for nylig en aftale om at forbedre lovgivningens kvalitet. Institutionerne er nu pligtige til at fremlægge konsekvensanalyser af lovgivningsforslag og dertil hørende ændringsforslag. Konkurrencen er det prioriterede emne for disse konsekvensanalyser. Vi bør arbejde sammen om at underkaste vore forslag en seriøs og objektiv analyse af de indvirkninger, de vil have på arbejdspladser og beskæftigelsen i EU.

*

* *

Jeg vil kun fremsætte nogle korte bemærkninger om punkter under retlige og indre anliggender, der er på Deres dagsorden.

Jeg går ind for forslaget om et europæisk agentur for grænseovervågning; det er en national og europæisk opgave at sikre en effektiv grænsekontrol. Med hensyn til forslaget om kvoter må jeg sige, at Europa-Parlamentet ikke har et erklæret standpunkt, men der er tale om et meget følsomt spørgsmål, som Parlamentet vil tage meget alvorligt.

Med hensyn til retlige og indre anliggender er forventningerne ikke opfyldt. Topmødet i Tampere i 1999 satte ambitiøse mål; Kommissionen og Parlamentet har arbejdet ihærdigt på initiativer vedrørende asyl- og indvandringspolitikken. Emnerne for de seks seneste initiativer, hvor Europa-Parlamentet har afsluttet arbejdet, er blokeret i Rådet, i visse tilfælde i op til to år. Vi trænger til at sammenholde vores retorik med virkeligheden. De målsætninger, som De har sat, bliver ikke opfyldt på grund af vanskeligheder inden for Rådet for retlige og indre anliggender.

Europa som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed er ikke blot et spørgsmål om indvandring, asyl og kontrol. Det er også et spørgsmål om respekten for de grundlæggende rettigheder. Databeskyttelse er et af de områder, som vækker særlig bekymring blandt vore borgere. Jeg beklager, at vi flere år efter aftalen om etablering af en fælles europæisk databeskyttelsesmyndighed fortsat ikke har folk på plads til at udføre arbejdet, samordne vore standarder og skabe klarhed i vores standpunkt vis-a-vis vore partnere.

Deres arbejde inden for den økonomiske reform og retlige og indre anliggender vil bære frugt, hvis de ambitioner, som nedfældes i konklusionerne bliver fulgt op med aktiv støtte fra Deres ministre i de pågældende råd, hvor afgørelserne træffes og gennemføres.